

Hurricane Mk.I

eduard

1/72 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

Přestože byl Hawker Hurricane překonán novějším a dokonalejším Spitfirem, stal se na počátku druhé světové války stíhacím tahounem RAF a setrval ve službě až do konce bojů. Doslova spasil Velkou Británii v nejkritičtější době, neboť na jeho konto připadá více než polovina sestrelů nepřátel během bitvy o Británii.

Konstrukce Hurricane vznikla z iniciativy společnosti Hawker a jejího šéfkonstruktéra Sydneye Camma v polovině 30. let. Tou dobou dlelo ministerstvo letectví svým myšlením stále poměrně pevně v éře dvouplošníků, kterou reprezentoval například stíhací Hawker Fury, který byl hojně zastoupený u squadron RAF. Firma Hawker tedy vyvinula prototyp P.V.3 (což byl vlastně zvětšený Fury), který splňoval specifikace Air Ministry F.7/30 z 31. října 1931. Ta požadovala „zónový“ (tj. s krátkým doletem) stíhací letoun se čtyřmi kulomety, poháněný nejlépe motorem Rolls-Royce Goshawk. Jediný jednoplošník přihlášila firma Supermarine (typ 224), zatímco všichni ostatní, včetně Hawkeru, představili konvenční dvouplošníky. Vítězný Gloster Gladiator se dočkal sériové výroby, zatímco Hawker P.V.3 nebyl zájem.

Po tomto neúspěchu Sydney Camm konstrukci P.V.3 značně přepracoval a přeměnil ji na moderní samonosný jednoplošník se zatahovacím podvozkem. Rozhodl se také pro instalaci nového a výkonného motoru Rolls-Royce PV-12, který se následně proslavil pod názvem Merlin. Veškeré práce byly v té době pouze soukromou iniciativou firmy Hawker a Sydneye Camma s jeho konstrukčním týmem, který sídlil v Canbury Park Road v Kingstonu nad Temží nedaleko Londýna. Když byl návrh předložen ministerstvu letectví, setkal se s poměrně výrazným zájmem, a tak byla ministerstvem letectví vydána nová specifikace F.36/34 ušitá na míru návrhu firmy Hawker, požadující rychlý jednomístný stíhací jednoplošník.

V srpnu 1935 byly jednotlivé části prototypu dokončeny v továrně Hawker a přesunuty z Kingstona do nedalekého Brooklands k finální montáži. Prototyp K5083 pak poprvé vzhlédl 6. listopadu 1935, za řízením seděl F/Lt George Bulman. Počátkem roku 1936 následovaly zkoušky v Airplane and Armament Experimental Establishment v Martlesham Heath. Zkušební pilot RAF Sammy Wroath uvedl, že letoun je snadno ovladatelný a nemá žádné zjevné problémy. K5083 dosahoval maximální rychlosti 407 km/h (253 mph) u hladiny moře a 507 km/h (315 mph) ve výšce 4938 m (16 200 stop), čímž překročil požadavky RAF o 8 km/h (5 mph).

Sázka na budoucnost

Přestože byly testy slibné, ministerstvo letectví s objednávkou sériové výroby nespěchalo a představenstvo společnosti Hawker proto přijalo odvážné rozhodnutí připravit výrobní linku na masovou výrobu. Tato iniciativa vlastně zachránila Velkou Británii o čtyři roky později, kdy se 1715 Hurricaneů postavilo proti německé Luftwaffe při obraně Ostrovů. Přestože je v té době překonával novější Spitfire, byly stíhačky od Supermarine stále nedostatkovým zbožím a squadrony Hurricaneů představovaly hlavní sílu velitelství stíhacího letectva.

Objednávka na sériovou výrobu nakonec přišla v červnu 1936. Požadovala 600 letadel a teprve koncem téhož měsíce bylo jméno „Hurricane“ oficiálně oznámeno během návštěvy Jeho Veličenstva krále Eduarda VIII. v Martlesham Heath. První sériový letoun, L1547, vzhlédl 12. října 1937 a nová stíhačka vstoupila do služby v prosinci 1937. Když začala v září 1939 druhá světová válka, bylo z první série dodáno 497 Hurricaneů, které sloužily u osmnácti perutí. Výroba se rozjela a již po roce války, 7. srpna 1940, bylo dodáno 2309 Hurricaneů.

Jednoduchý, ale účinný

Hawker Hurricane byl výrazně levnější než Supermarine Spitfire a díky své konvenční konstrukci také jednodušší na výrobu, údržbu a generální opravy. Měl lehkou, ale pevnou příhradovou konstrukci trupu z vysokopevnostních ocelových trubek potaženou plátnem. Příd trupu tvořila nosníková konstrukce s kovovým zakrytováním. Raná verze Mk.I si zachovala dřevěnou pevnou vrtuli a křídla potažená látkou, jako tomu bylo u prototypu, což se však u následujících verzí změnilo. Hurricane Mk.I byl poháněn motorem Rolls-Royce Merlin Mk.II nebo Mk.III. Výkon motoru Mk.III byl 1030 k ve výšce 16 250 stop (4953 m). Výzbroj tvořilo osm křídelních kulometů Browning Mk.II ráže .303 (7,7 mm) s 334 nabojí na zbraň.

V dubnu 1939 bylo zavedeno do výroby celokovové křídlo, které bylo použito jak u později vyráběných letounů verze Mk.I, tak u všech pozdějších verzí Hurricane. Kovové křídlo umožnilo zvýšit nepřekročitelnou rychlosť o 130 km/h (80 mph), což bylo výhodné například pro let střemhlav. Ačkoli se konstrukčně toto křídlo od pláteného lišilo, byla obě vzájemně zaměnitelná a mnoho raných Hurricaneů mělo již na začátku bitvy o Británii plátená křídla vyměněna za kovová. Výměna vyžadovala pouhé tři hodiny práce na jeden letoun. Údajně byl dokonce proveden let, při kterém byla na jedné straně namontována polovina kovového a na druhé straně polovina pláteného křídla.

Kromě bitvy o Británii se hrály Hurricane důležitou roli také při obraně Malty, stejně jako v severní Africe a dalších kampaních.

Dalo by se říci, že Hurricane byl skutečným tažným koněm RAF, neboť tyto letouny sestřely během 2. světové války více nepřátelských letadel než jakýkoli jiný typ letounu v inventáři RAF. Navíc se Hurricane kromě své stíhací role vyvinul také v účinný letoun pro blízkou letectkovou podporu a dokonce uspěl i v roli ničitele tanků. Jednalo se o verzi Mk.IId vyzbrojenou dvěma 40mm kanóny.

Hurricane, průběžně modernizovaný po celou dobu války, se vyráběl až do července 1944. Celkem bylo vyvinuto 24 variant, přičemž bylo postaveno přibližně 14 480 letounů. Poslední Hurricane (PZ865) sjel z výrobní linky v Langley v červenci 1944.

item No. 7099

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDER * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

SAND BROUSIT

OPEN HOLE VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE OTOČIT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT POUŽÍT EDUARD MASK NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

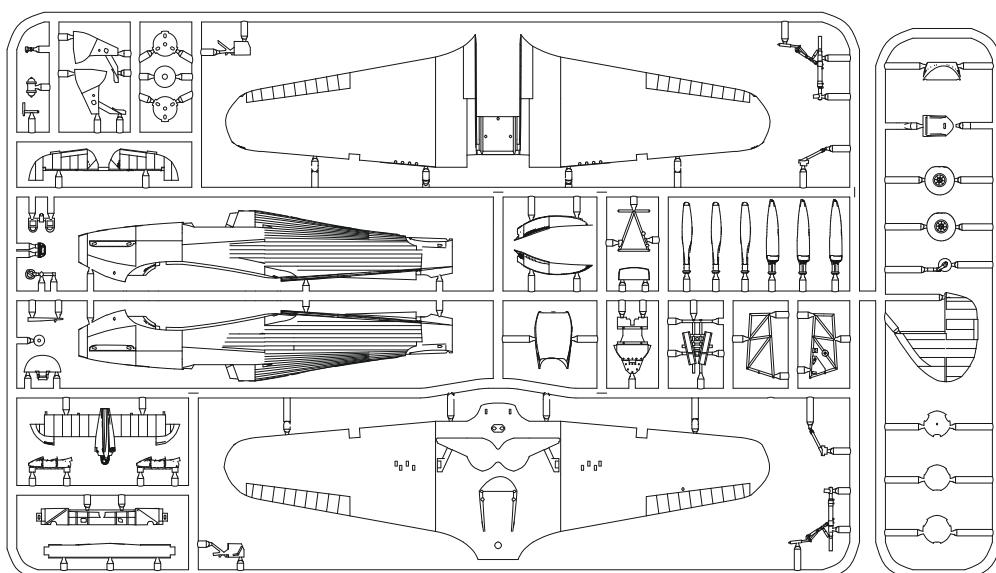

PIÈCES

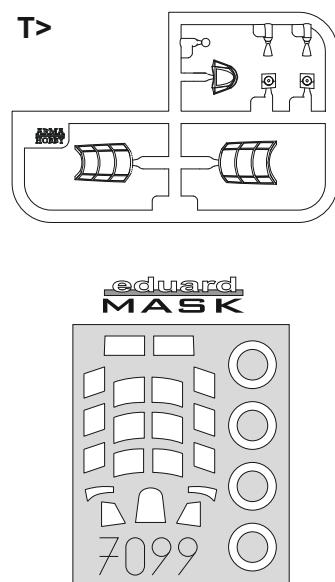

部品

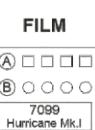
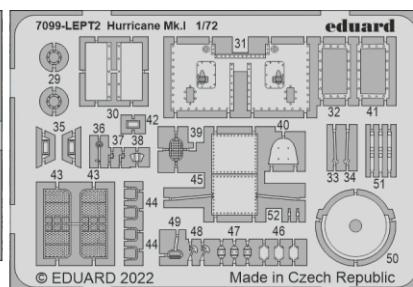
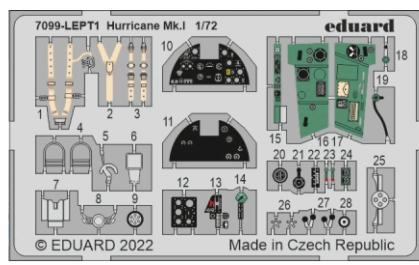
PLASTIC PARTS

T>

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

FILM

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

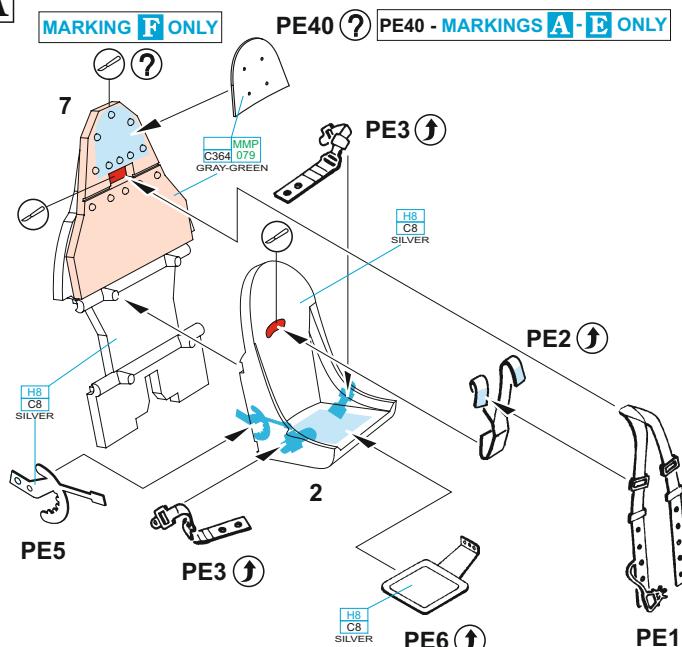
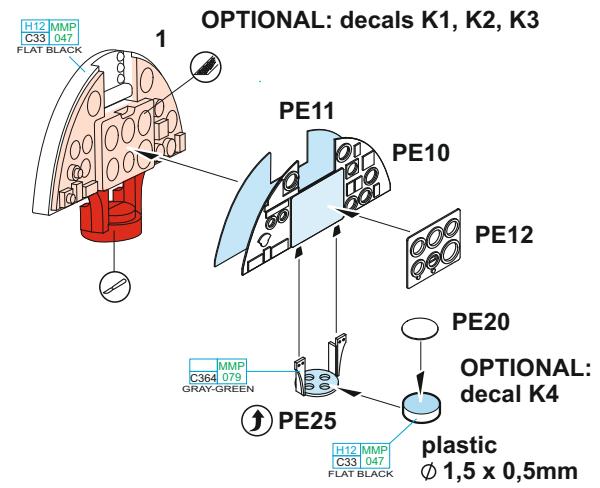
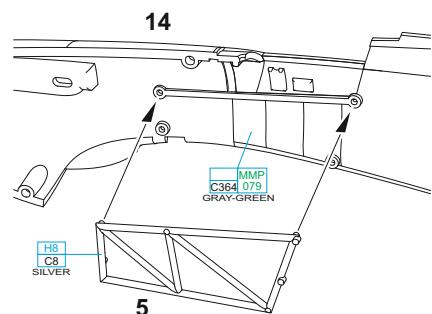
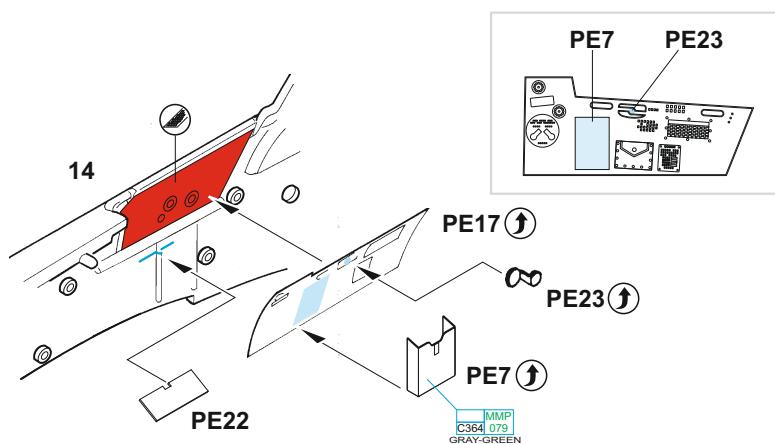
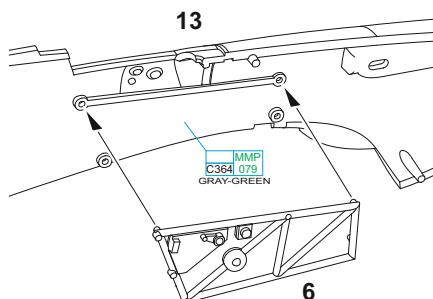
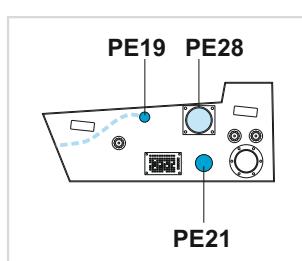
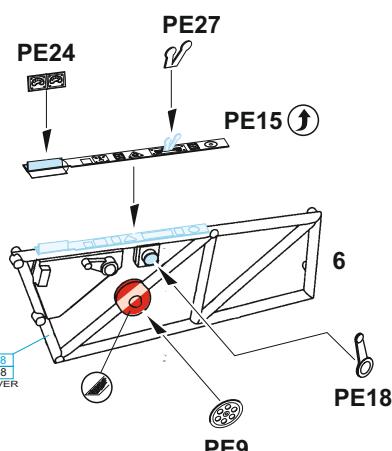
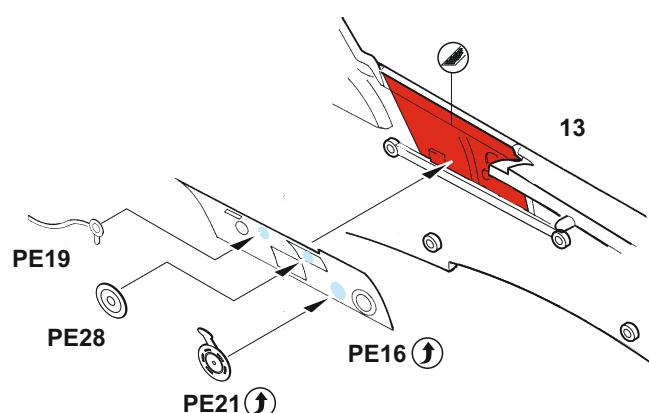
PEINTURE

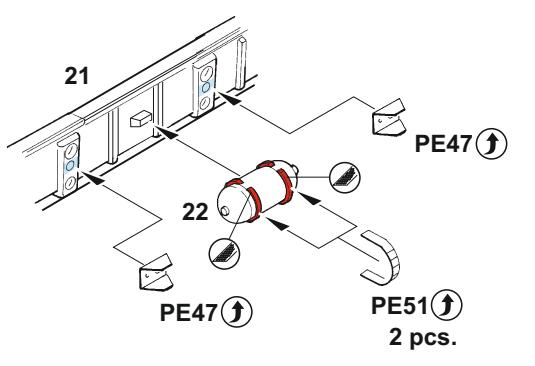
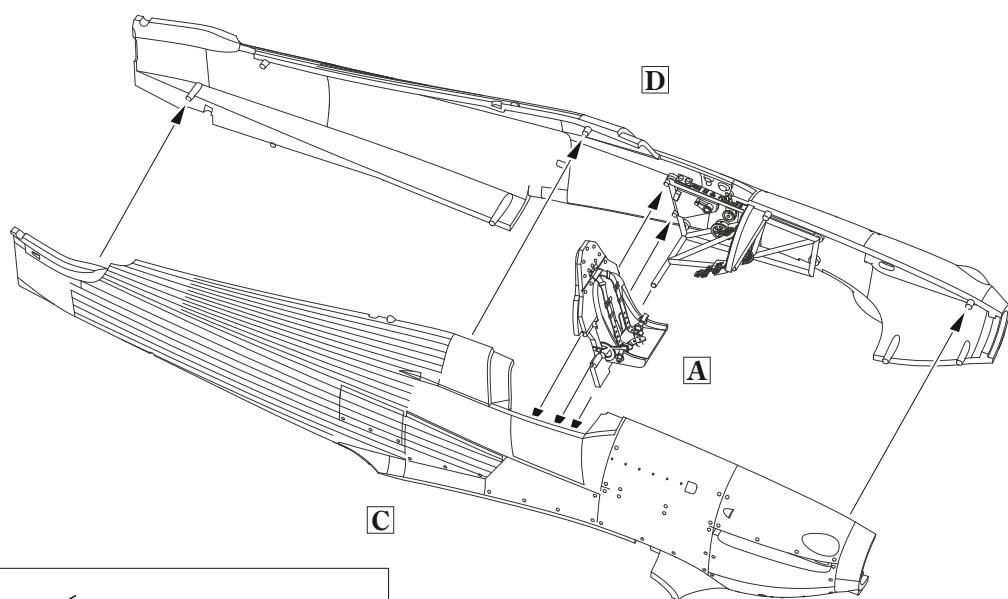
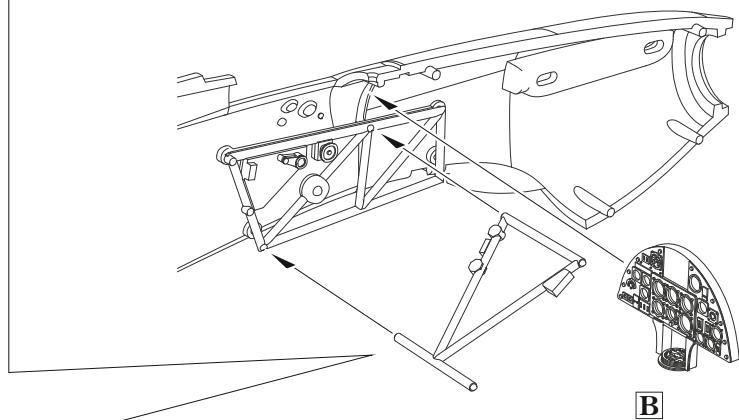
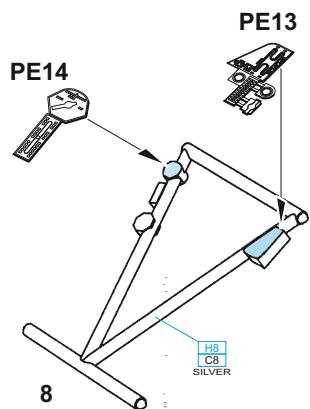

色

GSi Creos (GUNZE)		MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS
[H4]	[C4]	[MMP-007]
[H8]	[C8]	
[H11]	[C62]	[MMP-001]
[H12]	[C33]	[MMP-047]
[H13]	[C3]	[MMP-003]
[H71]	[C21]	[MMP-076]
[H72]	[C369]	[MMP-078]
[H74]	[C368]	[MMP-080]
[H77]	[C137]	[MMP-040]
[H90]	[C47]	
		CLEAR RED

GSi Creos (GUNZE)		MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS
[H94]	[C138]	
[H324]	[C324]	
[H327]	[C327]	[MMP-101]
[H328]	[C328]	
[H330]	[C361]	[MMP-077]
	[C364]	[MMP-079]
Mr.METAL COLOR		METALLICS
[MC214]		[MMM-001]
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS
[SM201]		[MMC-001]
		SUPER FINE SILVER

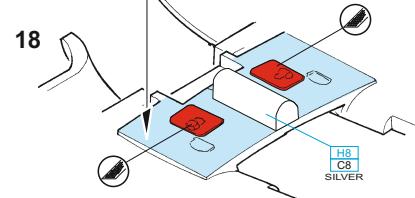
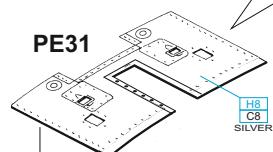
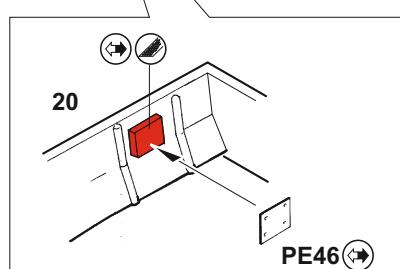
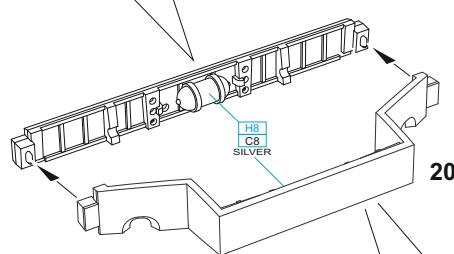
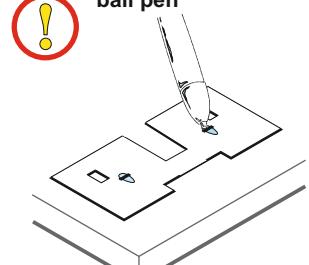
A**B****C****D**

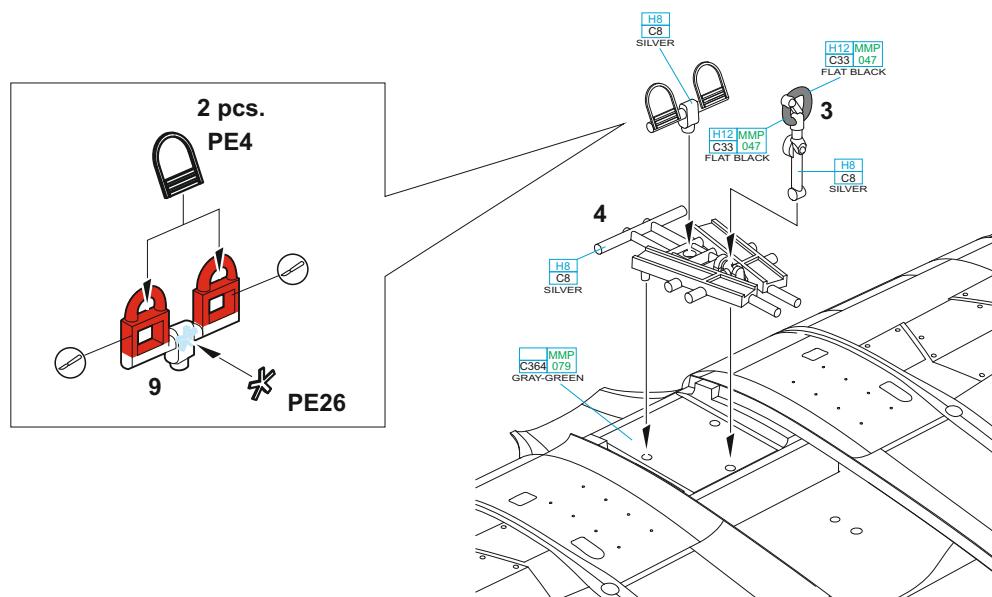
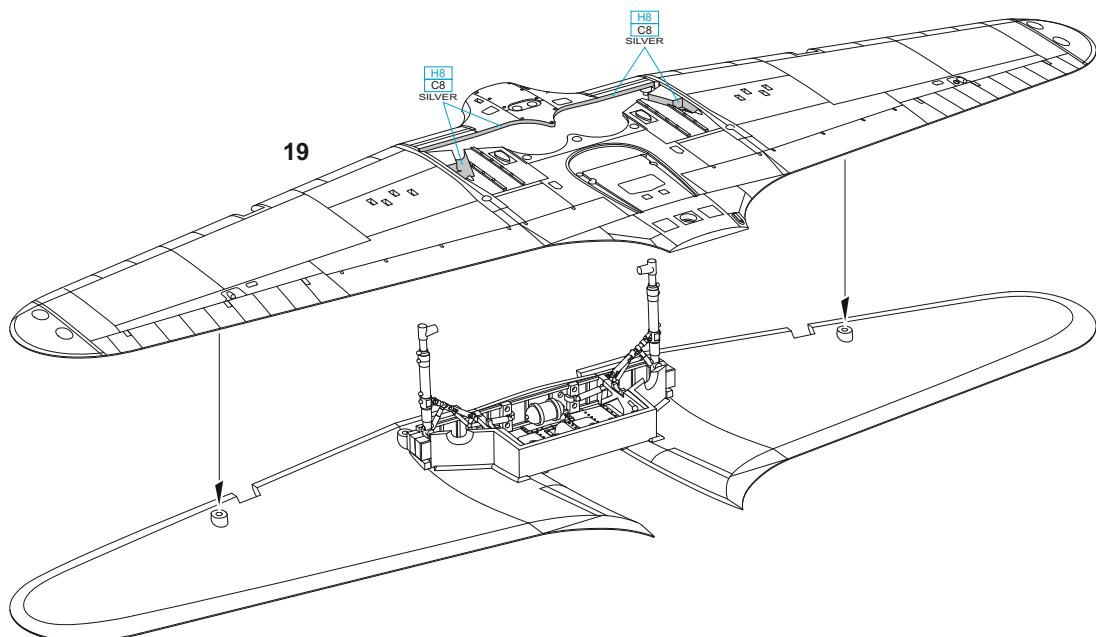
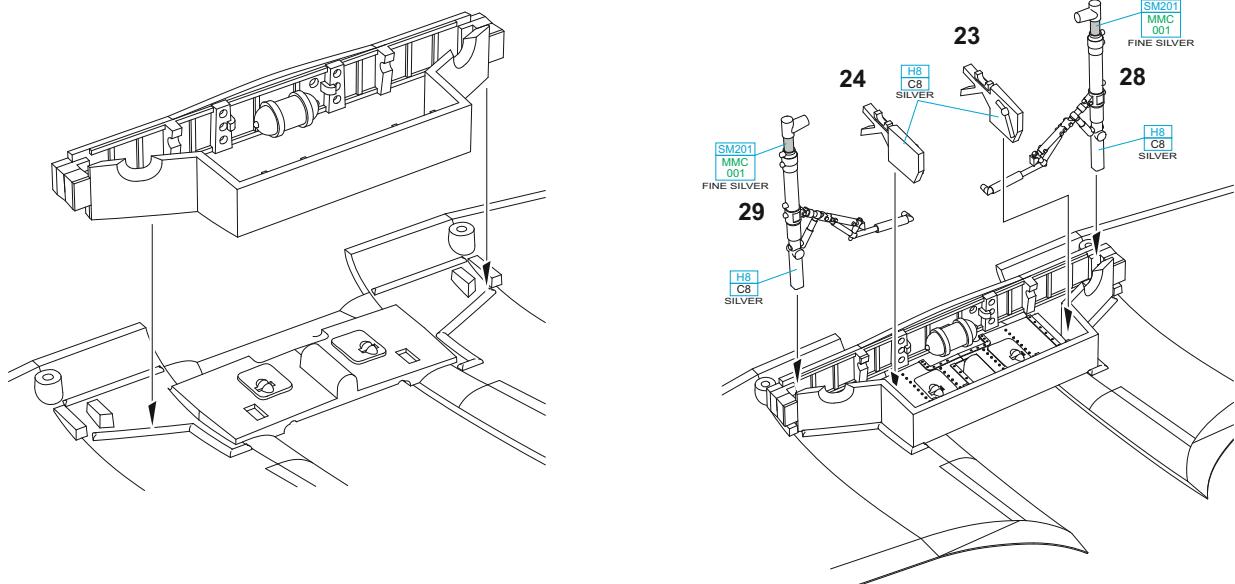

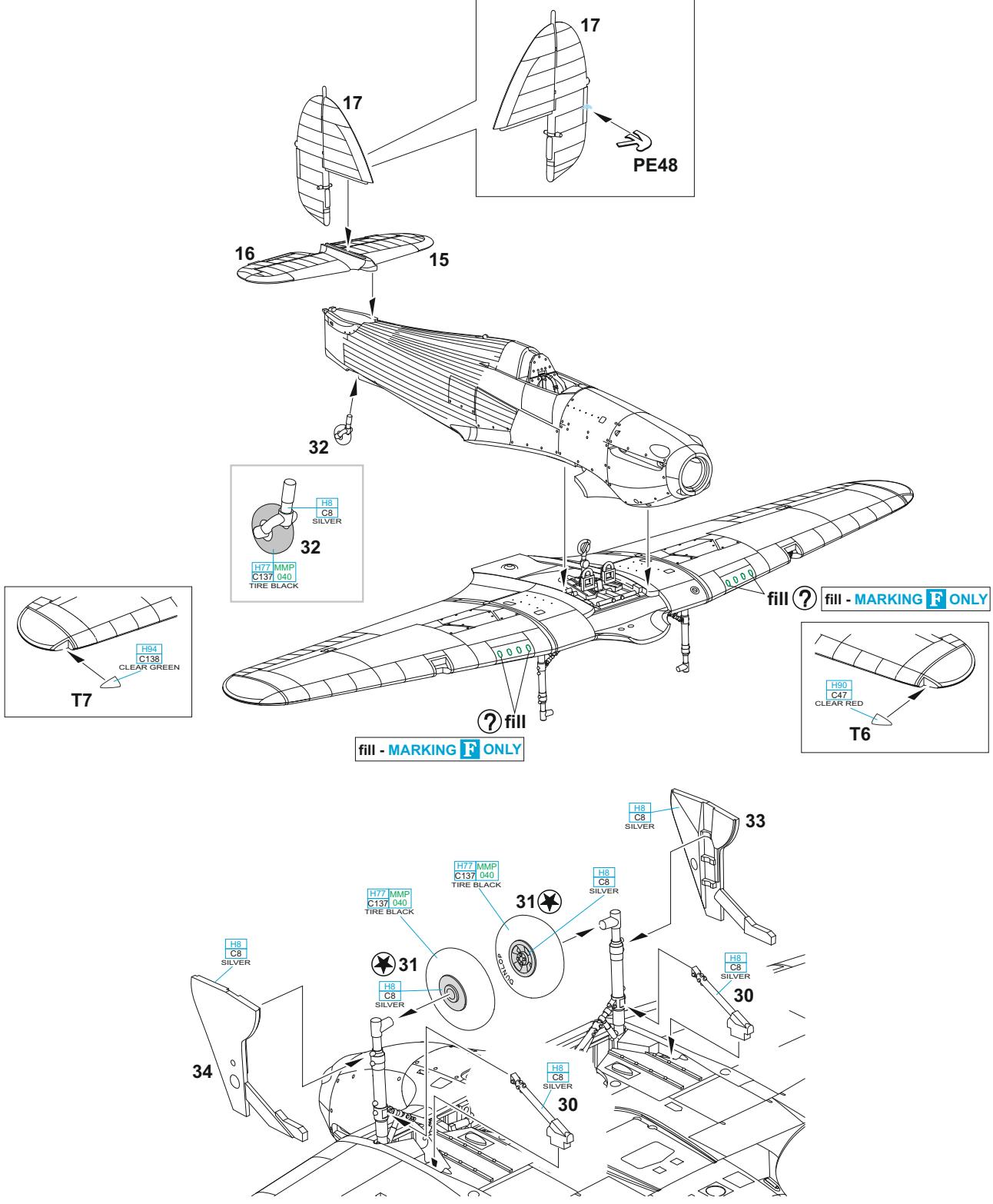
HOW TO MAKE THE RELIEF
ON OPPOSITE - REVERSE -
OF THE PLATE

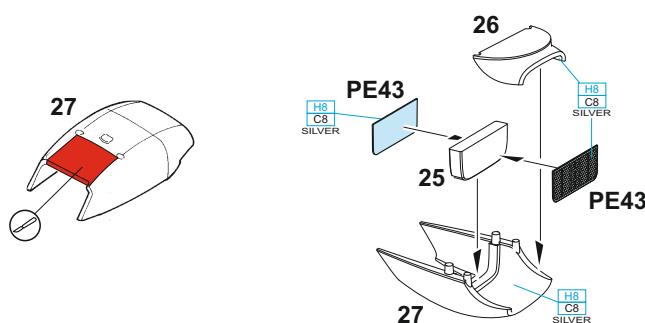
ball pen

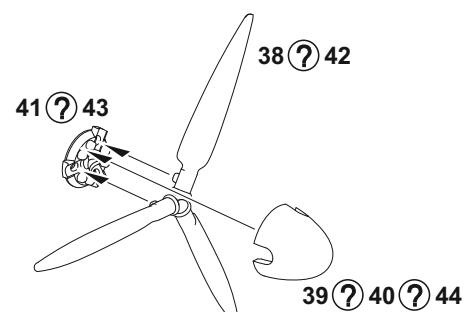

E

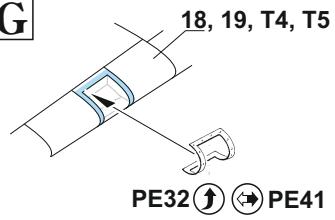
F

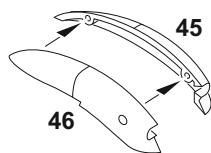
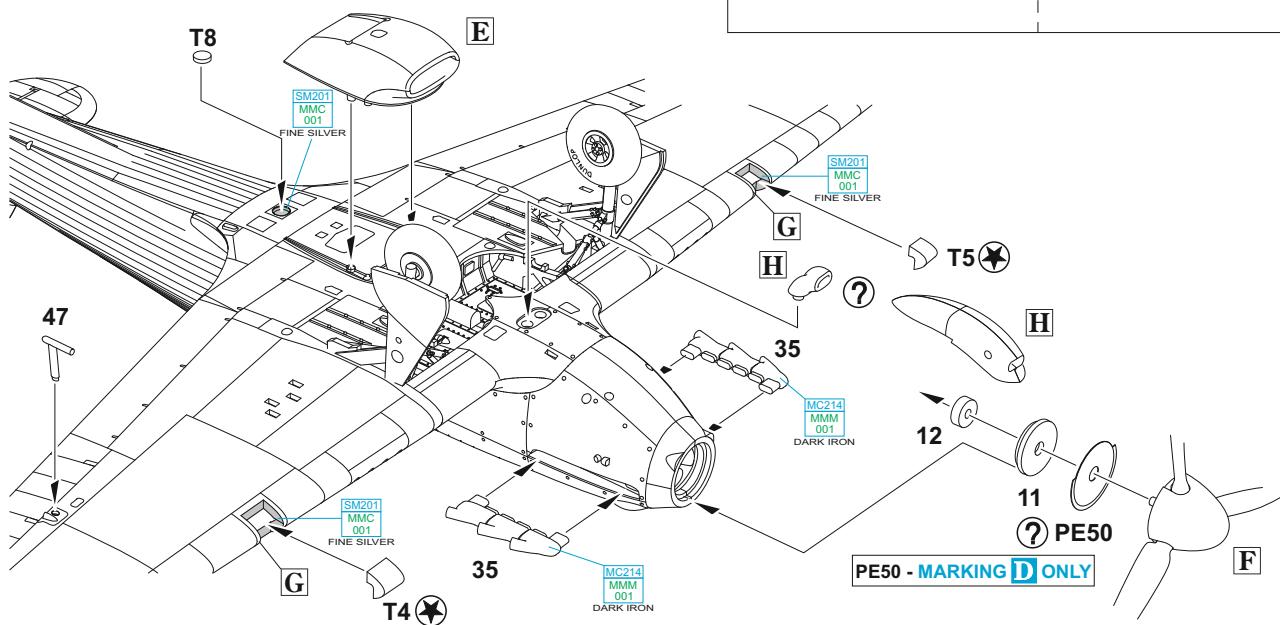
38, 39, 41 - MARKINGS **A;B;C;E**

38, 40, 41 - MARKING **F**

42, 43, 44 - MARKING **D**

G**H**MARKINGS **A;B;C;E**MARKINGS **D;F**

?

T8**E**

↗ PE45

PE29 - MARKING F ONLY

↗ PE29

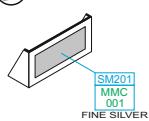
PE33

PE34

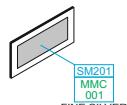
↗ PE29

PE29 - MARKING F ONLY

↗ PE35

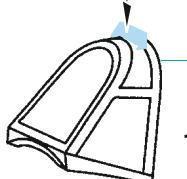
↗ PE42

IPE35 - MARKINGS **A;C;F**
PE38, PE42 - MARKINGS **D;E**

PE35

PE42

PE38 ↗

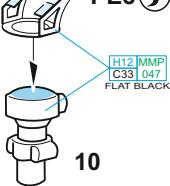

T1

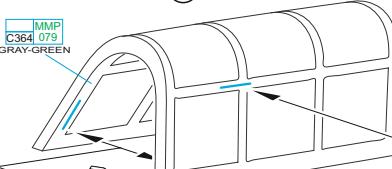
J

film A ↗ film B

↗ PE8

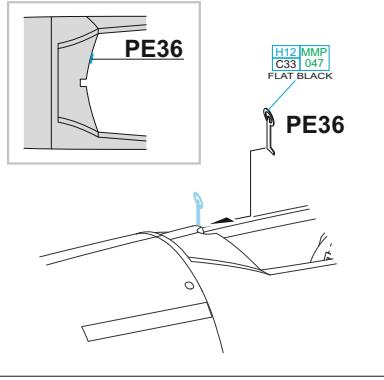
K

T2 ↗ T3

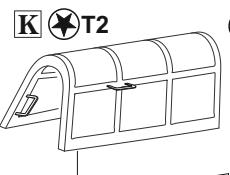
PE44
2 pcs.

PE44

L ? MARKINGS B;C;D;E

CANOPY CLOSED

CANOPY OPEN

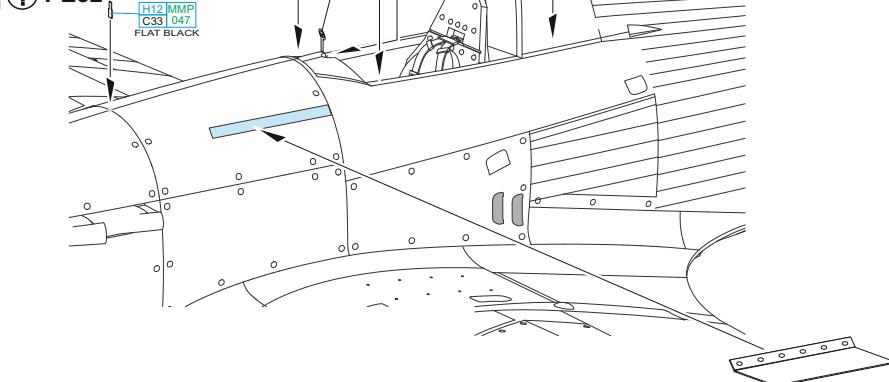

37 - MARKINGS A - E ONLY

37 ?

MARKING A ONLY

PE52 - MARKINGS B;C;D;E

PE30 ? ? ?

PE30 - MARKING D ONLY

T5

T4

31

T4

31

LIQUID MASK

T2 ? T3

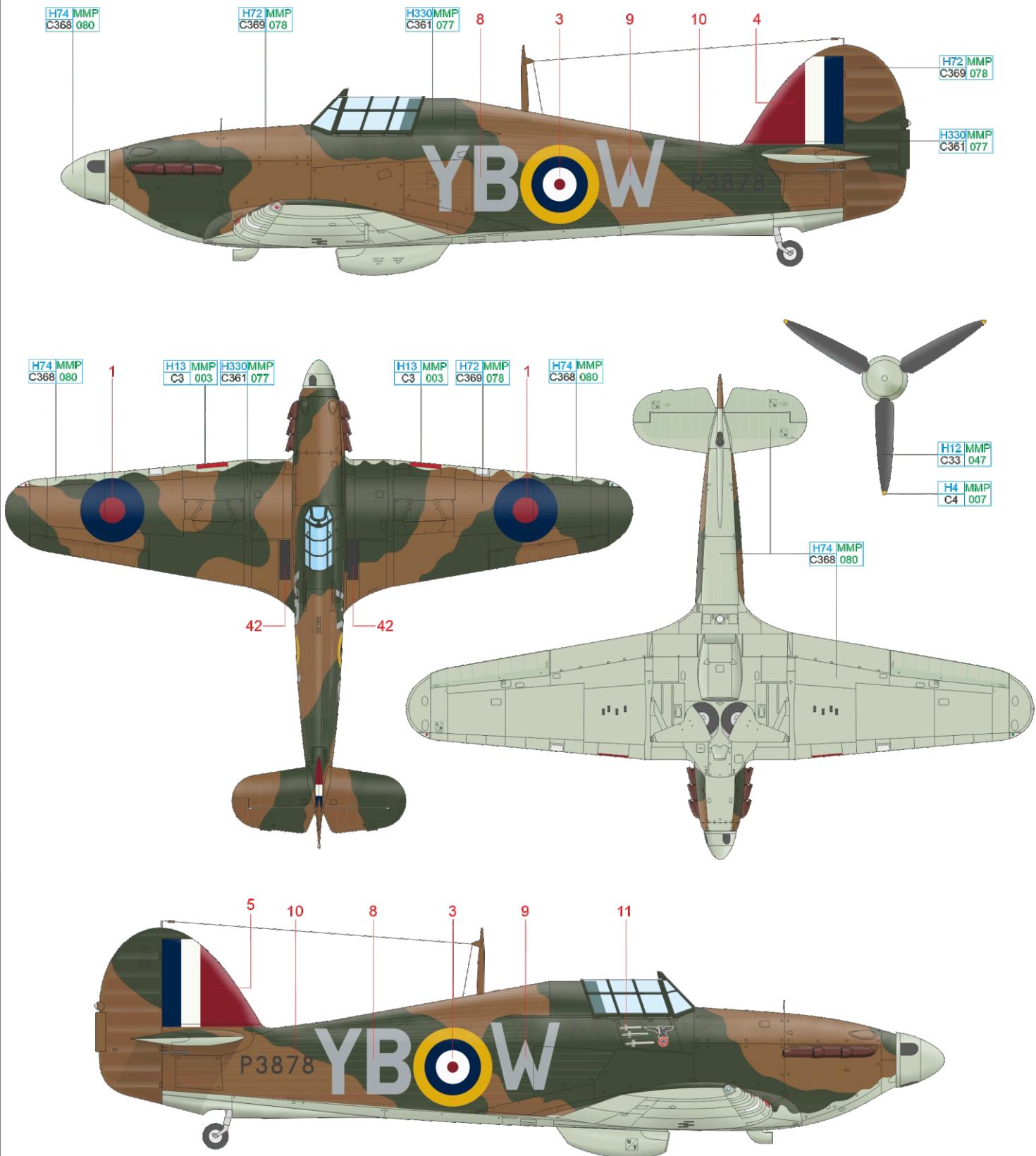
T1

T2 ? T3

T1

A P3878, F/O Harold A. C. Bird-Wilson, No. 17 Squadron, RAF Debden, Velká Británie, červenec 1940

Harold Bird-Wilson, rodák z velšského Prestatynu, vstoupil do RAF 30. listopadu 1937. Po výcviku byl v srpnu 1938 převelen k No. 17 Squadron, v té době vyzbrojené Gloster Gauntlet. Hurricane jednotka obdržela v červenci 1939 a o deset týdnů později byl „Birdy“ Bird-Wilson při letecké nehodě těžce popálen. Po svém zotavení se vrátil zpět k jednotce, zúčastnil se s ní Bitvy o Francii a následně také Bitvy o Británii, ve kterých dosáhl osmi potvrzených sestřelů. Dne 24. září 1940 byl „Birdy“ sestřelen Adolphem Gallandem, pro kterého se stal jeho 40. sestřelem. „Birdy“ se později stal velitelem Spitfire vyzbrojeného No. 122 Wing a později Perranporth/Harrowbeer Wingu létajícím na Mustanzích. Sestrelil celkem devět letounů (3 samostatně + 6 ve spolupráci), další tři pravděpodobně a tři poškodil. Za svoji vojenskou kariéru obdržel vysoká vyznamenání CBE, DSO, DFC & Bar a AFC & Bar a do důchodu odešel 1. června 1974 v hodnosti Air Vice Marshal. Kamufláž Hurricane P3878 byla provedena barvami Dark Green, Dark Earth a Sky. Na pravé straně trupu pod kabinou byly vyznačeny tři sestřely dosažené v květnových dnech Bitvy o Francii.

DARK
EARTH

H72 MMP
C369 078

DARK
GREEN

H330 MMP
C361 077

SKY

H74 MMP
C368 080

RED

H13 MMP
C3 003

YELLOW

H4 MMP
C4 007

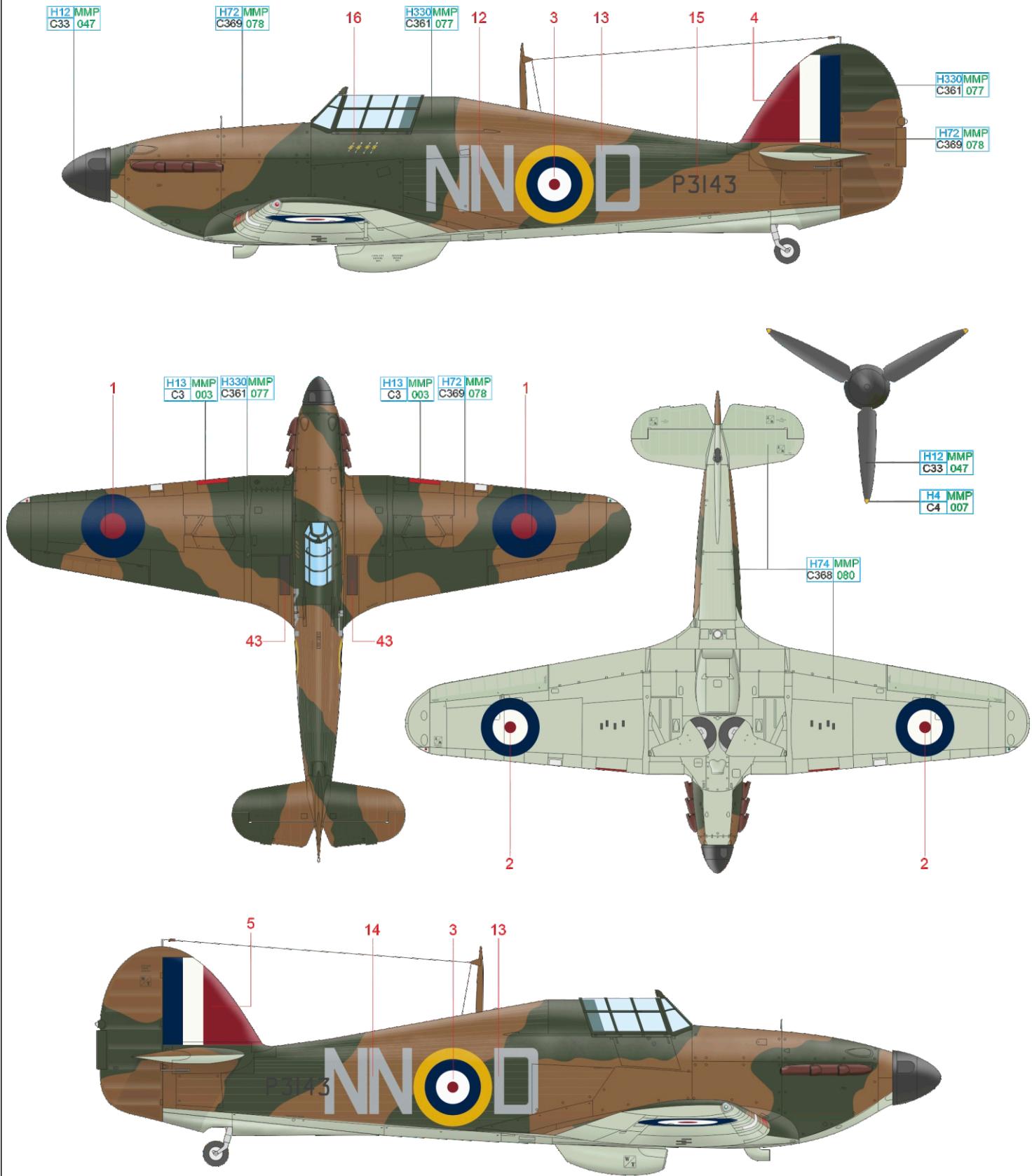
FLAT
BLACK

H12 MMP

C33 047

B P3143, No. 310 (Czechoslovak) Squadron, RAF Duxford, Cambridgeshire, Velká Británie, září 1940

Hawker Hurricane Mk.I sériového čísla P3143 a s kódovým označením NN-D sloužil u No. 310 (Czechoslovak) Squadron od 24. července 1940 až do 16. října téhož roku, kdy byl při požáru motoru během cvičného letu poblíž Ely zničen. Jeho pilot, Sgt Jan Chalupa, při seskoku padákem zahynul. Jde o nejúspěšnější stroj jednotky v Bitvě o Británii. Piloti F/Lt Gordon Leonard Sinclair, Sgt Bohumil Fürst, Sgt Eduard Prchal a P/O Stanislav Fejfar na něm zaznamenali celkem šest potvrzených sestřelů (po dvou Bf 110 a Do 17 a po jednom Bf 109 a He 111). P3143 nosil kamuflážní pole vzoru „A“ ve standardním zbarvení barvami Dark Green, Dark Earth a Sky. V podobě z první poloviny září má pod kabinou vyznačeny čtyři sestřely.

DARK
EARTH

H72 MMP
C369 078

DARK
GREEN

H330 MMP
C361 077

SKY

H74 MMP
C368 080

RED

H13 MMP
C3 003

FLAT
BLACK

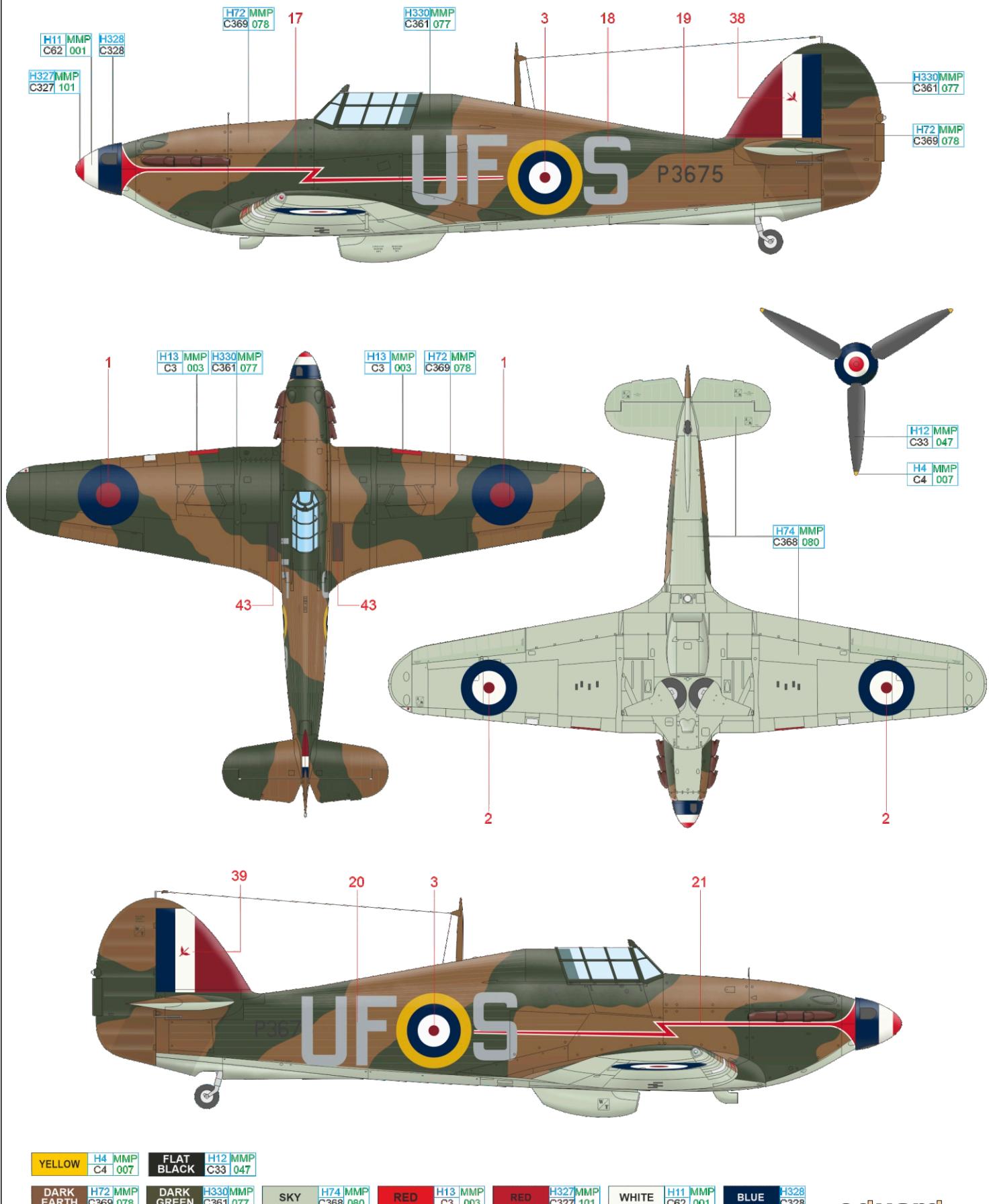
H12 MMP
C33 047

YELLOW

H4 MMP
C4 007

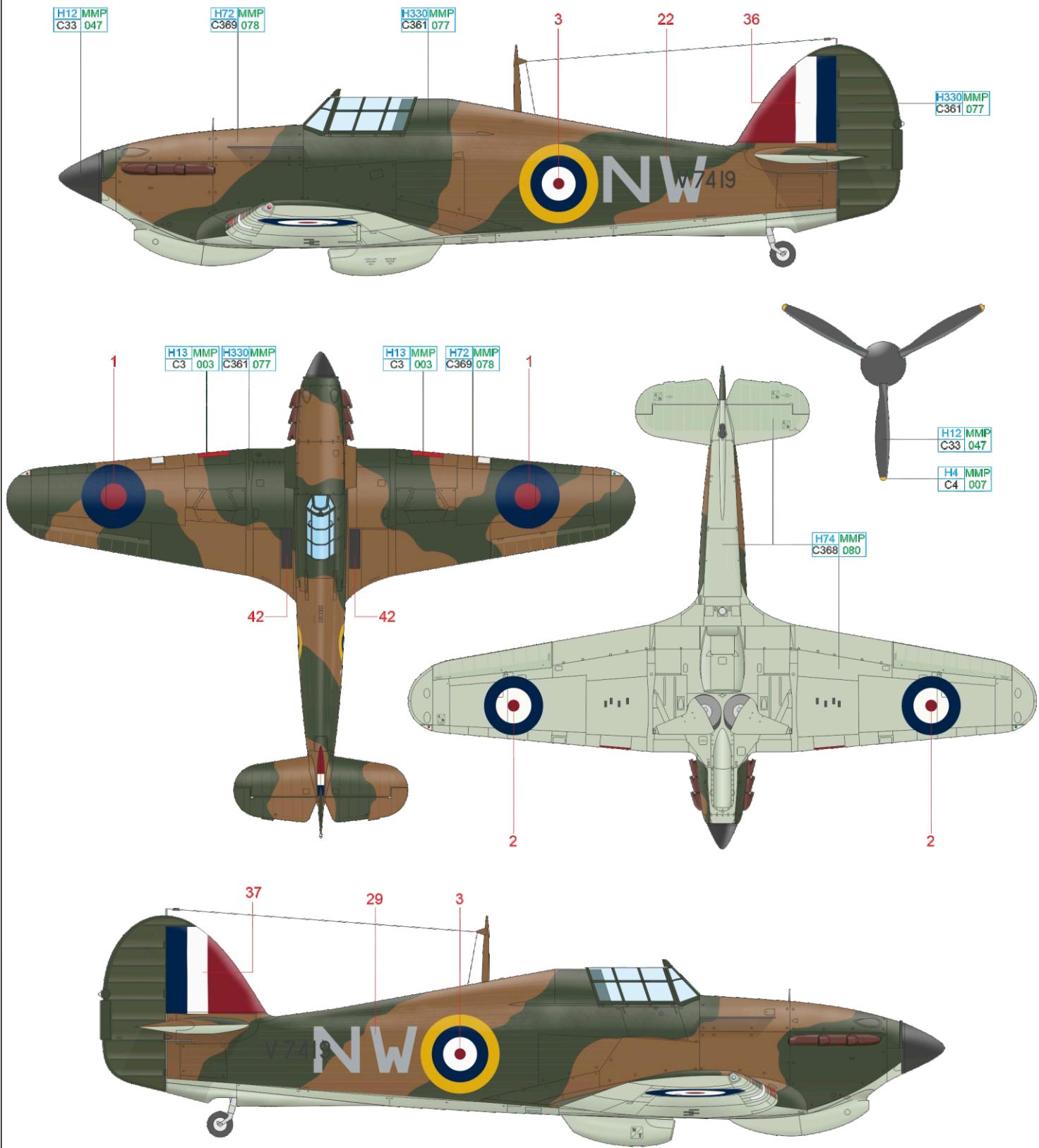
C P3675, F/Lt Michael L. Robinson, No. 601 Squadron, Tangmere, West Sussex, Velká Británie, září 1940

DV zářijových dnech Bitvy o Británnii sestřelil „Mike“ Robinson na tomto Hurricaneu jeden Bf 109E a další dva Bf 110 pravděpodobně. V té době byl velitelem Flightu u No. 601 Squadron. Jeho Hurricane nesl neobvyklý marking v podobě červeno-bílé pruhovaného blesku a červeno-bílo-modrého vrtulového kuželu. Horní kamufláž podle vzoru „B“ byla provedena ve standardních barvách. Robinson byl v říjnu jmenován velitelem No. 609 Squadron a v srpnu 1941 převzal po „Sailoru“ Malanovi velení Biggin Hill Wingu. V lednu 1942 převzal velení Tangmere Wingu. Bohužel, 10. dubna 1942 se i se svým wingmanem Maurice P. C. Choronem nevrátili z bojového letu. Jejich přemožiteli se stali piloti z II./JG 26. „Mike“ Robinson sestřelil celkem 16 letadel, dalších pět pravděpodobně a devět poškodil.

D V7419, S/Ldr Marmaduke Thomas St John Pattle, No. 33 Squadron, Larissa, Řecko, březen–duben 1941

Většina záznamů ohledně pilotů, kteří bojovali na polozapomenutém řeckém válčišti a kryli ústup vlastních pozemních vojsk, byla zničena během ústupu přes Egejské moře a proto trvalo mnoho let, nežli historikové zjistili, jaký byl osud pilotů stíhaček Hurricane pod velením jihoafrického majora Marmadukea „Pata“ Pattlea. Výzkum potvrdil, že Pattle dosáhl 52 sestrelů, z tohoto počtu jich pak 36 dosáhl u No. 80 a No. 33 Squadron na Hurricanech, což mu zajistilo mezi piloty tohoto typu prvenství. Jedním z letounů se kterými Pattle bojově létal, byl i Hurricane V7419. Vzhledem k hektické době, která na bojišti panovala, nosila většina Hurricaneů pouze perutní kódy NW. Pattle se konce války nedočkal. K večeru 20. dubna 1941 vzletl v čele patnácti Hurricaneů proti přesile letounů Luftwaffe. Po vypuknutí zuřivé vzdušné bitvy nad Eleusinským zálivem dokázal Pattle, přestože trpěl horečkami, sestrelit jeden Bf 109 a jeden Bf 110. Pak byl ale sám napaden dvojicí Bf 110. Naposledy byl spatřen, jak se řítí v plamenech k hladině moře, pronásledovaný dvojicí Bf 110, které pokračovaly v palbě. Jeho tělo ani vrak Hurricaneu nebyly nikdy nalezeny.

DARK EARTH H72 MMP

DARK GREEN H330 MMP

SKY H74 MMP

RED H13 MMP

FLAT BLACK H12 MMP

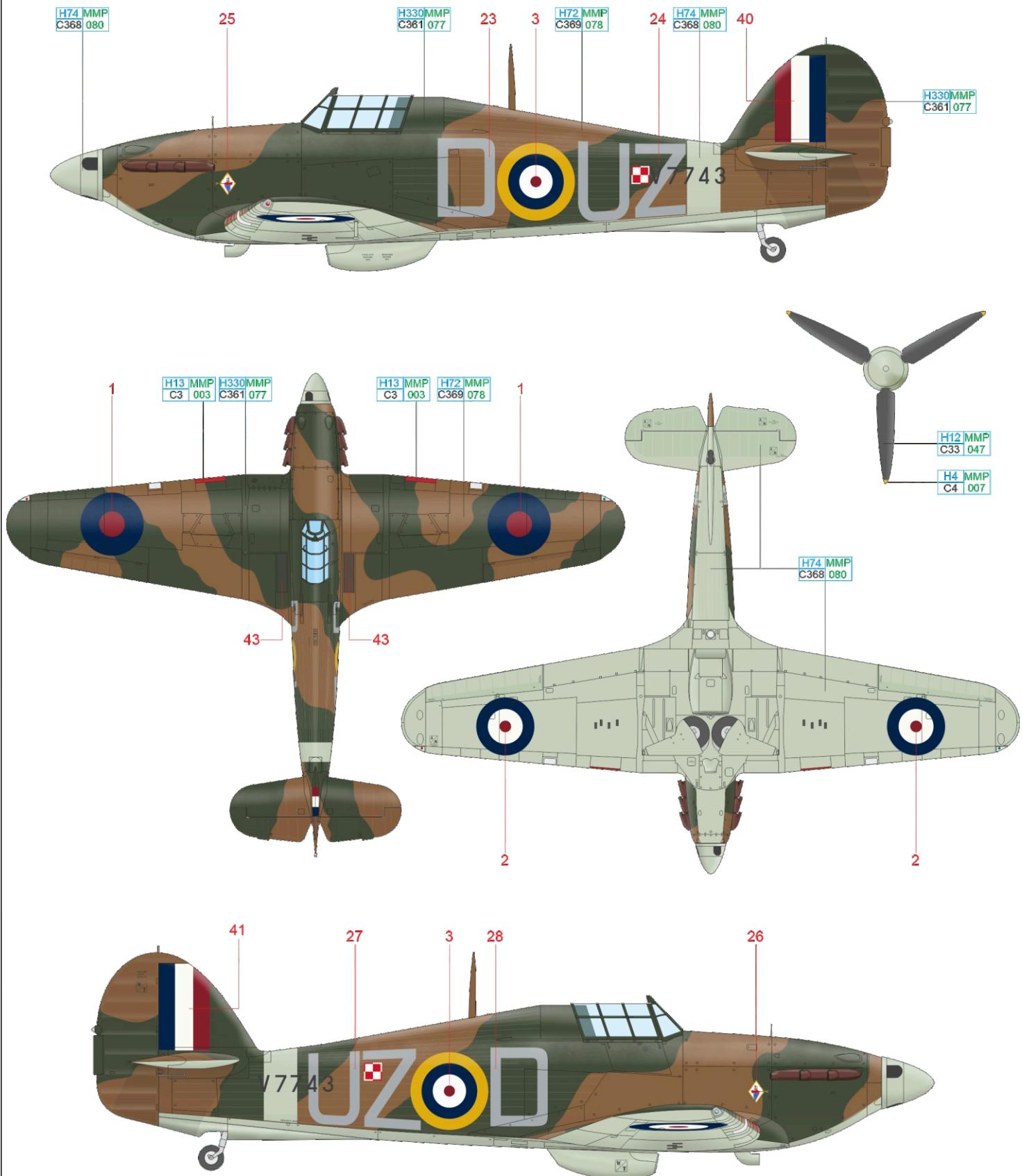
C33 047

YELLOW H4 MMP

C4 007

E V7743, No. 306 (Polish) Squadron, RAF Ternhill, Shropshire, Velká Británie, březen 1941

Třetí stíhací jednotkou polského exilového letectva ve Velké Británii byla No. 306 (Polish) Squadron, založená 28. srpna 1940 v Church Fentonu. Její výzbrojí se staly standardní stíhačky RAF, Hawker Hurricane. S nimi se v listopadu téhož roku jednotka přesunula na letiště Ternhill, odkud piloti prováděli převážně hlídkové lety na ochranu konvojů. Později No. 316 (Polish) Squadron obdržela Spitfirey, s nimiž prováděla útoky na cíle v okupované Evropě. Ke konci války byly Spitfirey vystřídány Mustangy Mk.III. Neoficiálním znakem perutě byl bílý, zlatě lemovaný kosočtverec se stylizovanou divokou kachnou a medvědem, znak původní předválečné toruňské stíhací perutě polského letectva.

DARK EARTH H72 MMP
C369 078

DARK GREEN H330 MMP
C361 077

SKY H74 MMP
C368 080

RED H13 MMP
C3 003

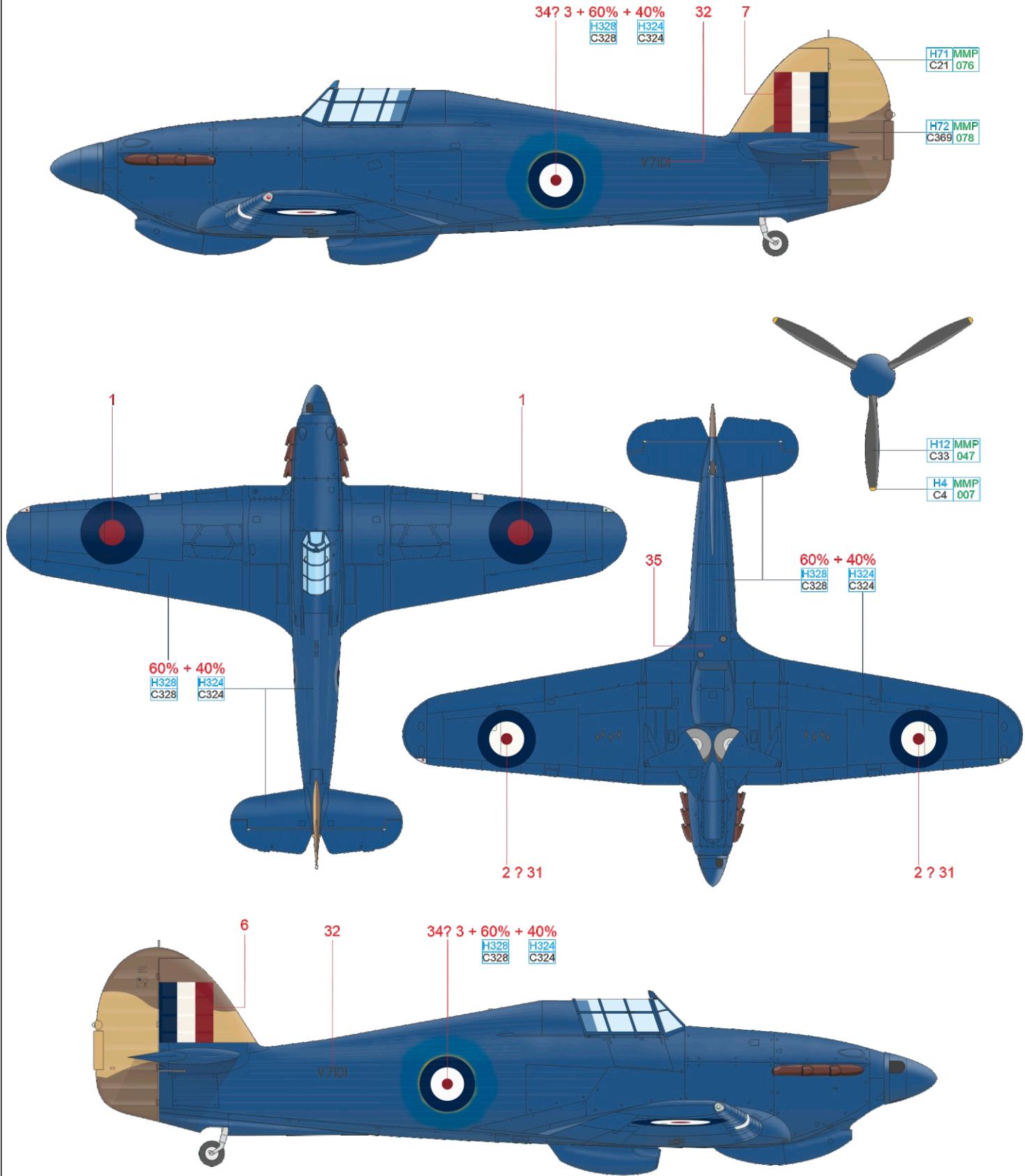
H13 MMP
C3 003

YELLOW H4 MMP
C4 007

FLAT BLACK H12 MMP
C33 047

F V7101, F/Lt George Burges, No. 69 Squadron, Luqa, Malta, květen–červen 1941

Jedním ze zakládajících členů Gladiator Fighter Flightu na maltském letišti Hal Far byl George Burges, který dosáhl při obraně Malty v kokpitech Gladiatorů a Hurricaneů sedmi vítězství. Koncem ledna 1941 byl převelen k průzkumné No. 69 Squadron. Tato jednotka obdržela také Hurricane V7101, který byl odlehčen, místo výzbroje obdržel další nádrže na palivo a olej a jeho další výbavu zahrnovaly dvě kamery za sedačkou pilota na místě vymontovaných rádií. George Burges na něm pravidelně létal až do 6. června 1941, kdy opustil Maltu a vrátil se zpět do Anglie. Hurricane V7101 byl natřen na všech plochách modrou barvou, na jediné dostupné fotografie zachycen se směrovým kormidlem nesoucím kamuflážní pole v barvách Middle Stone a Dark Earth.

DARK EARTH H72 MMP C369 078

MIDDLE STONE H71 MMP C21 076

BLUE H328 C328

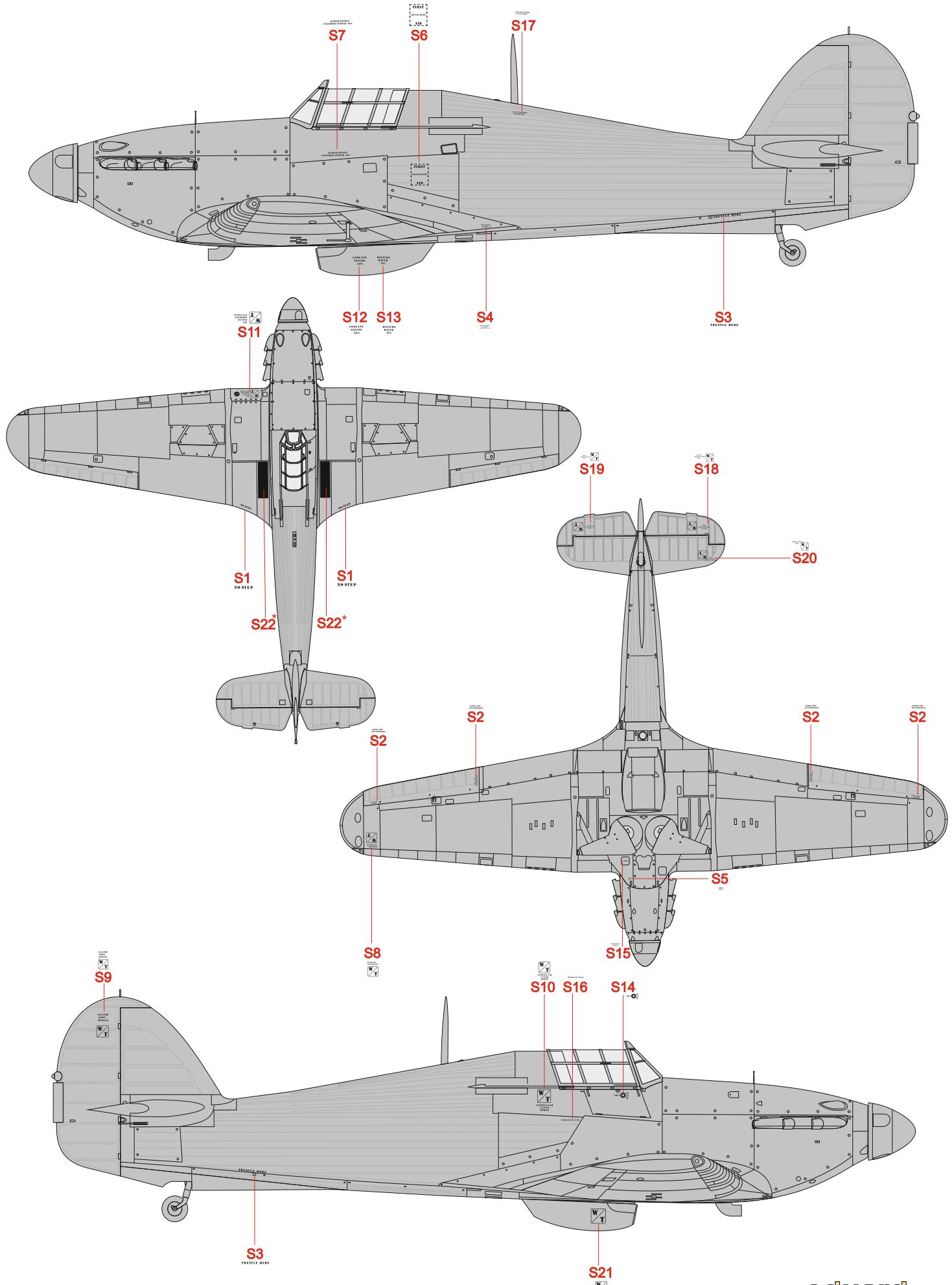
LIGHT GRAY H324 C324

YELLOW H4 MMP C4 007

FLAT BLACK H12 MMP C33 047

Hurricane Mk.I

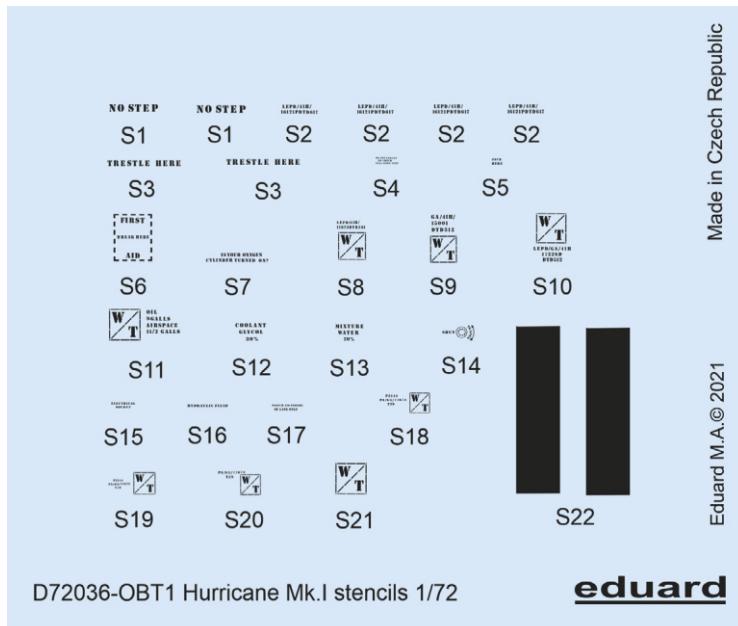
STENCILING POSITIONS

Eduard goodies for

Hurricane Mk.I 1/72

- 72685 Hurricane Mk.I landing flaps (PE-Set)
73036 Seatbelts RAF early STEEL (PE-Set)
SS581 Seatbelts RAF early STEEL (PE-Set)
D72036 Hurricane Mk.I stencils (Decal Set)

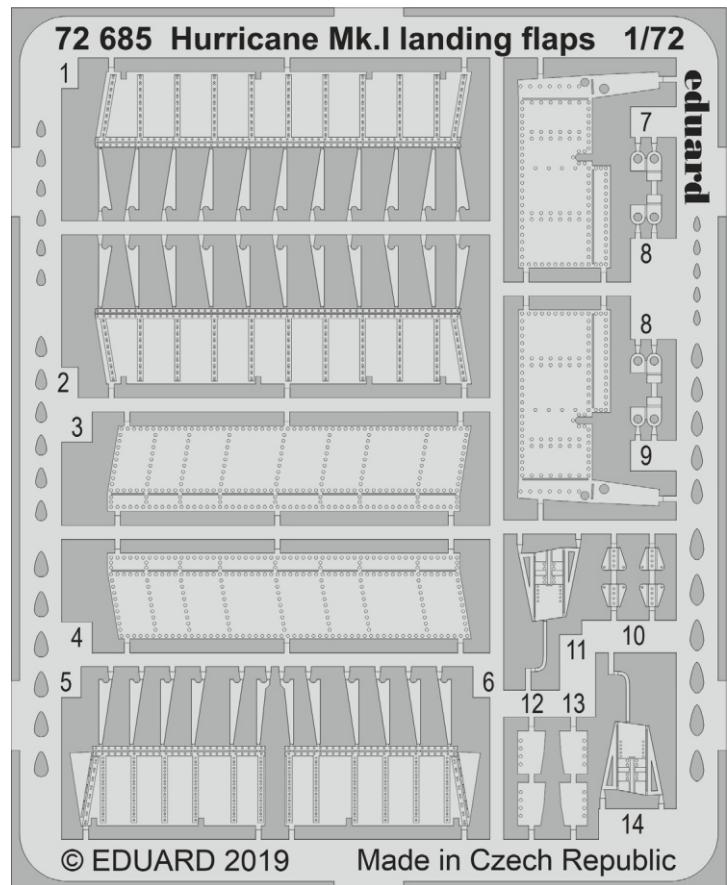

D72036-OBT1 Hurricane Mk.I stencils 1/72

Made in Czech Republic

Eduard M.A.© 2021

eduard

© EDUARD 2019

Made in Czech Republic

1/72

F6F-3

Cat. No. 7457